

Θάρος

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ 58ον • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1105 • 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977 • ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός 'Ανδρου 12 • ΤΗΛ. 28.535

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΑΔΙΤΕΣ ΤΩΝ Η. Π. Α. ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Από τον κ. Μ. Πρωτοπαπαδάκη

ΜΕ την ευκαιρία της μετάρσής μου στη Νέα Υόρκη να παρακολουθήσω τη Γενική συνέλευση του Ο.Η.Ε. στη συζήτηση του Κυπριακού, επισκέφθηκα και τους Κυκλαδίτες των Η. Π. Α. και του Καναδά. Η γνωριμία αυτή, όσο σύντομη και αν ήταν, με γέμισε ένθουσιασμό και υπερωροφάνεια. Οι συμπατριώτες μας στις χώρες αυτές, μας αντιπροσωπεύουν με τρόπο αντίξιο της Ιστορίας της Πατρίδας μας. Μακάρι να στεκόμαστε και μεις στην Ελλάδα στο ίδιο ύψος.

Το πρώτο που με συνεκίνησε ήταν η φιλοξενία τους. Με άδολη αγάπη και με μεγάλη γενναιοδωρία με υποδέχθησαν και με περιποιήθηκαν έτσι που με έκαναν να ξεχνάω ότι βρίσκομαι σε ξένο τόπο. Θα ήθελα να αναφέρω δημοτικώς τους ανθρώπους που με περιποιήθηκαν και κοινά στήσαν και έδωσαν χρήματα για να κάνουν την διαμονή μου πιο εδχάριστη. Φιλοξενία όμως ότι μιλάει δημοτικώς αναφορά θα έμοιαζε με κολακεία και γι' αυτό τη αποφεύγω και στέλνω σ' όλους αυτούς τους φίλους και συγγενείς μου ένα εγκάρδιο εδχαριστώ.

Το άλλο γεγονός που με συγκίνησε ιδιαίτερα ήταν ο πατριωτισμός των συμπολιτών μας αυτών και η αγάπη τους

για την Ελλάδα. Έμεις που ζούμε στην Ελλάδα, μαθαίνουμε για τους αγώνες που κάνουν οι συμπατριώτες μας στην Αμερική για μας: Τα συλλαγήματα, τις πιέσεις προς τους πολιτικούς, την ενεργό ανάμιξη τους στην πολιτική κλπ. Όμως επειδή δεν τα βλέπουμε με τα μάτια μας, δεν μπορούμε να καταλάβουμε με πόσο ένθουσιασμό και με πόσο πόνο αγωνίζονται για την πατρίδα. Και το σπουδαίο: Δεν ξέρουμε τι θυσιάζουν στον αγώνα αυτόν. Αλήθεια, τι θυσιάζουν οι αγώνες των Ελλήνων της Αμερικής για την πατρίδα; Αξίζει να το εξετάσουμε.

Οι συμπατριώτες μας, λοιπόν, με τους κόπους τους και με την πολιτική έπηρεση που έχουν θα μπορούσαν να κερδίσουν μια σημαντική υποστήριξη από τους πολιτικούς της Αμερικής στις άτομικές του υποθέσεις. Αυτό είναι που θυσιάζουν για την πατρίδα. Χαροκτηριστικό της θυσίας αυτής είναι το πάρα κάτω γράμμα που έγραψε ένας Έλληνας στην Ομάδα των Αμερικανών απευθυνόμενος σε κάποιον βουλευτή. Να μερικά αποσπάσματα από το γράμμα αυτό σε ελληνική μετάφραση:

Ομάδα, 24 Σεπτ. 1975

Αξιότιμη κύριε βουλευτή, Έλαβα το γράμμα σας και

είναι τιμή μου που με θυμηθήκατε. Με ρωτάται αν έχω κανένα πρόβλημα με τις δημοτικές υπηρεσίες ή τίποτα άλλο. Δεν έχω τώρα κανένα πρόβλημα.

Σαν πολίτης ελληνικής καταγωγής έχω ένα πολιτικό θέμα με την Κυβέρνηση και είναι σοβαρό...

...Σας παρακαλώ, λοιπόν, την επομένη φορά που θα ψηφίσετε στο Κογκρέσο, να μην ψηφίσετε όπως την τελευταία φορά, (είχε ψηφίσει υπέρ της παροχής οικονομικής ενίσχυσης στην Τουρκία).

Οι Έλληνες είναι απορροισμένοι και πάλι να πελεμήσουν μέχρι θανάτου για να προστατεύσουν τη δικαιοσύνη, τη δημοκρατία και τον πολιτισμό ακριβώς όπως έκαναν οι πρόγονοί μας στην Σαλαμίνα, στο Μαράθωνα, στους αγώνες το 1821 και το 1940.

Μετά τιμής Μ. Μ.

Να λοιπόν, αγαπητοί μου συμπατριώτες, το «ρουσφέτι» που ζήτησαν οι Έλληνοαμερικανοί δια τους βουλευτές τους: Να υποστηρίξουν στο Κογκρέσο τον δίκαιο αγώνα της Ελλάδας. Έτσι λοιπόν μπορούμε να μην είμαστε υπερωροφάνες, που έχω τέτοιους συμπολίτες στην ξενιτιά;

Μ. Πρωτοπαπαδάκης

ΕΥΧΑΙ

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Χαιρετίζων πλήρης ελπίδων και αισιοδοξίας την ανατολήν του Νέου Έτους, απευθύνω προς τους κ. κ. εμπόρους, βιομηχάνους, επαγγελματίες και βιοτέχνες των Κυκλάδων και τας οικογενείας των, τας καλλιτέρας μου εδχάς υγείας, χαρās και εδτυχίας, και εδχομαι από καρδιάς όπως το έτος τουτο άποβή σταθμός προόδου και εδημερίας δια τας παραγωγικās τάξεις του Νομού μας και την εν γενεί εθνικήν οικονομίαν της χώρας μας.

ΙΩΣΗΦ Ν. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Πρόεδρος

Έμπορικου και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου Κυκλάδων

ΤΗΝ παρελθούσαν Πέμπτη, έορτην των Θεοφανείων, έγινε με πāsαν εκκλησιαστικήν λαμπρότητα, ο Άγιασμός των Υδάτων δια την καταδύσεως του Τιμίου Σταυρού εις την θάλασσαν, εις την παρά την πλατείαν Κανάρη άποβάθραν όπου ειχεν στηθή

κατάλληλος εξέδρα. Τιμάς άπέδασαν Τιμήμα του 288 Τ. 11. και η Δημοτική Μουσική, ένφ την τάξιν εν τή άποβάθρα έτήθησεν το Λιμεναρχείον.

Η κτιθεις του Τιμίου Σταυρού έγινε δια ταινίαν λόγω του έπικρατούντος ψύχους.

Από 5 έως 10 Φεβρουαρίου

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΟΣΟΥΣ ΕΙΧΟΝ ΔΙΑΚΟΨΕΙ ΤΗΝ ΦΟΙΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ως άνεκοινώθη έπό της Δ'σεως Δημοτικής Έκπαιδευσεως Κυκλάδων όσοι ειχον διακόψει την φοιτήσιν των εις το Δημοτικόν Σχολείον και είναι ηλικίας άνω των 20 έτων, δύνανται να άποκτή-

σουν ένδεικτικόν η άπολυτήριον Δημοτικού Σχολείου, κατόπιν έξετάσεων ένώπιον ειδικής Έπιτροπής.

Αι έξετάσεις διενεργούνται εις Έμπούπολι τρεις φορές το έτος, ήτοι από 5 έως 10 Φεβρουαρίου, 10 έως 15 Ιουνίου και 25 έως 30 Σεπτεμβρίου.

Οι ένδιαφερόμενοι υποβάλλουν τα κάτωθι δικαιολογητικά:

α) Αίτησιν, β) Πιστοποιητικόν γεννήσεως και γ) Υπεύθυνον δήλωσιν Ν. Α. 10δ) 1969 περί του τόπου διαμονής των, θεωρημένην υπό της Άστυνομίας.

Τα δικαιολογητικά ταυτα υποβάλλονται εγκάρως, προ έκάστης έξετασεως περιόδου, εις Ν.Ε.Α.Ε. Νομού Κυκλάδων, Σταμ. Πρωίου 69, Έμπούπολι, τηλ. 22.226.

σκέψεις εις Κέντρον Πυρηνικών Έρευνών (Δημόκριτος), Φαρικην Βάσιν Πειραιώς, Πλοηγικήν Υπηρεσίαν Πειραιώς, Ναυτιλιακήν Έταιρείαν «Νηρέυς» (συγκρότημα Κ. Λεμού), Εδγενηδίων Ίδρυμα, Δημοσίαν Σχολήν Ναυτικών Ηλεκτρονικών Όργάνων και Ναυτικών Μουσείον Πειραιώς.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ

ΚΑΤΑ την διάρκειαν των διακοπών των έορτών των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους οι σπουδασταί της Σχολής Πλοιαρχών Σύρου συνοδεύονται υπό του Διοικητού της Σχολής, Υποπάρχου Α. Σ. κ Βλαβιανού Γεωργίου και του καθηγητού αυτής κ. Ίδομενέως Βελώνια, πλοίαρχου Α. Ε. Ν., έπραγματώθησαν εκπαιδευτικās έπι-

—Μωρή, τι να γράφω; άμα άγοράζεις έγραφα; Έλα τώρα πάρε δι τι θές...

Κι η Φλουροδ: Κόψε μου δέκα πήχες κάμποτο, δόσε μου δυό καρδουλια του... Κοάτη νοήμερο 40. Μέσα πάλι ο Αντώνης, μέσα κι η Φλουροδ. Χρός πάγιον που δεν θα τέλειωνε ποτέ.

Κι έτσι συνεχίζοταν χρόνια των χρονών η ζωή του Αντώνη. Πάρε — δόσε. Τζίρος να γίνεται, να ντύνεται η φτωχοδίζει άγοράζοντας κι δχι πουλώντας...

Είχε μνήμη ηλεκτρονική. Θυμόταν την Κατίνα, την Άννεζούλα, τη Μαργαρώ. Έξερε που καθόταν η καθεμιά. Αδτό του έφτανε. Τώρα δίχως βιβλία και χαρτιά πως τα κατάφερε με την έφορλα δεν ξέρω. Το ένδιαφέρον του Αντώνη ήταν δ... μεζαχτιάς. Είχε μέσα λεφτά; Καλά πάμε, αδτό τον ένδιέφερε, γιατί είλε σαν σύστημα να άγοράζει «τοίς μετρητοίς και να πουλά με δόσεις» και συνήθιζε να λέει: 'Ο έμπορος κερδίζει άγοράζοντας κι δχι πουλώντας...

—Άντε Φλουροδ, μάζετα, μεγιά, και δόστον γιατί το μαγαζι είναι στενάχωρο.

Τόν θυμάμαι με τ' όλοστρόγγυλο κεφάλι, πάντα κουρεμένο βαθεία, σαν ήταν δυό μηνών νεοσάλλετος, δυό διαπεραστικά και έξυπνα μάτια. Η ζωή του Αντώνη κωλοσε ανάμεσα σε μι έδθεια «άλλε — εστύρο». Μαγαζι — σπύτη, σπύτη — μαγαζι. Οι Κυριακές άνυπαρκες. Καί «την έβδόμη άναπαύσο» ο Αντωνάκης ο Μηλιός, φέρτωνε ένα γαϊδουράκι με πανικό και έπιαινε βόλτα το «φτωχομαχαλά» για ... εισπραξη.

—'Ο πραγματευτής... τοίτια, άλλατζάδες, χασέδες... ο πραγματευτής...

Η φωνή του έμοιαζε σαν το... ψι — ψι — ψι στίς γάτες. Κι άνοϊγαν πόρτες και παράθυρα και βγαίναν οι Μαρίες, οι Φλουροδδες, οι Κατίνες, πάντα ταχτικās με τα δυό ταλλαράκια.

—Έλα Φλουροδ, δόσε...

Κι η Φλουροδ έδινε τα δυό ταλλαράκια.

—Άντώνη, γράφτα, θα τα ξεχάσεις και θάχουμε κακά ξεμπερδέματα.

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

γράφει Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΕΡΗΣ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ ΔΟΣΑΤΖΗΣ

ΛΕΝΕ πως οι πρώτοι που εφαρμόσανε το σύστημα πωλήσεως με δόσεις ήταν οι Αμερικανοβραίοι. Πριν το σύστημα εφαρμοστεί και σ' εμάς μακαρίζαμε την «ευδαίμονα χώρα» όπου τα πάντα μπορούσες να άποκτήσεις πληρώνοντας τακτικά τη βδομαδιατική η μηνιαία δόση. Έκτοτε το σύστημα αυτό γίνεκε υπόβαθρο της παγκόσμιας αγοράς και βοηθήσανε έτσι η βιομηχανία, το εμπόριο κι η κατανάλωση. Είναι μεγάλο πράγμα να γεμίζεις το σπύτη σου με τα χρειαζόμενα και τα περιτά και να τα ξεφλάς με την ήσυχία σου. Ασχίζει η ρόδα να γυρίζει, κόσμος δουλεύει, κόσμος άγοράζει και τζίρος να γίνεται. Έτσι φτάσαμε στο... όρατο οικονομία της καταναλωτικής κοινότητας. Η έφεύρεση των δόσεων ήταν ένα δόλωμα, το άρπάξαμε όπως ο χάνος και προχωράμε όλοι δεμένοι αναμεταξύ μας. Μου χρωστάς, σοβ χρωστάς, μ' άλλα λόγια σύστημα «Μοιροτοού». Τώρα τα άποτελέσματα. Λίγο δς πολν φανήκαν, που θα πάμε; αδτό είναι άγνωστο και δεν παρακινδυνεύουμε καμιά πρόβλεψη. Γεγονός είναι ότι ο κοσμάκης τη βολεύει. Κι ο φτωχός με τις δόσεις παίρνει μιά τηλεόραση η ένα ψυγείο

κι ο πλούσιος μπορεί με μι... μικρή προκαταβολή να αγοράσει ένα σοφτερ τάνκερ απ' την Ιαπωνία. Όλα είναι σχετικά και ανάλογα. Το βασικό είναι η δόση.

Ένας μεγάλος αλλά και παράξενος δοσατζής της Σύρας ήταν ο Αντώνης ο Μηλιός, έτσι τον λέγαμε. Μπορώ να πω πως δίχως να έχει ιδέα του έμπορικού συστήματος των δόσεων που εφαρμόζανε οι συνάδελφοι του Νεοσοκείζο του Μηλιέκο μυαλό του «τίποτε πιάσει» παρ' όλο που ό έπιαινωίνες τότε με χώρες μακρινές ήταν δύσκολες και δεν ήταν όπως σήμερα όπου πριν βήξει ο... Κάποτε βλέπεις το βήχα του στην τηλεόραση... Έμπορος ο Αντώνης. Στη Σύρα έμπορος και έμπορικά ήταν έννοιες πολν δεμένες με τα... πανικά. Λέγαμε: πάμε στα έμπορικά. Αδτό δήλωσε πάμε στα καταστήματα όρασμάτων και λοιπών προϊόντων βάμβακος, μαλλιού η μεταξιοδ.

Το έμπορικά του Αντώνη βρισκόταν στο δρόμο που είναι κάτω απ' το Γυμνάσιο και προς τη Μεταμόρφωση. Σκοτεινό μαγαζι, γεμάτο μόνες κάθε λογής πανικό και

κλωστικό, ύπαλληλια μηδέν, αδτός άφαντικό, αδτός ύπλληλος. Γράμματα ο Αντώνης δεν ήξερε, λίγα πρόματα, αν γράμματα θεωρήσουμε τη γνώση των αριθμών... Λένε πως όλοι οι μεγάλοι και έπιτυχημένοι έμποροι ήταν άγραμματοι. Το πιστεύω. Αδτό το μαγαζι στήθηκε για πολλά χρόνια ο άπολλετιστικός προμηθευτής σε πανικά της Συριανής φτωχολογιάς.

Άλατζάδες, τσίτσι, ζεφύρια, κάμποτα, χασέδες, καρδουλια και καρδουλια του... Κοάτς, βελόνες, σοψτες, κόπιτσες, κλωστής ντεμισέ, κουμιά, βρακοζόνες και τα τουαυτα. Δουλειά πολλή ο κερ Αντώνης ο Μηλιός. Ζωτικός του χώρος τα Βροντάδα, τα Σαντοβενέικα, ο Ταζιάχης, τα Καμίνια, τα Βρυσσαράκια. Ντυραβέρια με τις πλουσιονγειτονιές ουτέ είλε, ουτέ ήθελε. Συνήθιζε να λέει: 'Η φτώχεια έχει τον παρ... Κι η πελατεία του ήταν άνάλογη. 'Ο Μηλιός ήταν προπάντων έμπορος. Δεν είλε λεπτοδ τρόπους: Παρακαλώ, δέλατε... μανάμ... άλλα:

—Πάρε μωρή, πάρε δι τι θέλεις, μη σε νοιάζει για λεφτά, κάθε Σάββατο δυό ταλλαράκια. Κι άγόραζε η «μωρή» κι έντυνε τα κουτσούβελα και τον άντρα της. Ντρολίνο πανταλόνι, άλατζαδένιο πουκάμισο, τσιτίνες ποδιές για τα παιδιά, κανένα φορεματάκι για κνήμη.

—Πόσο κάνουν κερ Αντωνάκη;

Σκεφτόταν ο Αντωνάκης, έπιανε το μολύβι, ένα κομμάτι «στρατσάχαρτο» βούταγε τη μύτη του μολυβιοδ στο στόμα — για να γράφει πιο καλά — κι έκανε πως έγραφε... γιατί δεν έγραφε τίποτα. 'Ο Μηλιός... θυμόταν.

ΕΔΩΣΑΝ ΑΙΜΑ

Κατά τον μήνα Δεκέμβριον π. έ. προσέφεραν αίμα έθελοντικώς εις τον Σταθμόν Αιμοδοσίας του Βαρδακείου και Πρωίου Νοσοκομείου ο κ. κ.

Ευαθάκης Γυνάτιος, Πρίντεξ Μάκος, Σαραντάπουλος Κωνσταντός, Ρούσσης Γεώργιος, Δαλιέζιος Γεώργιος, Γάδ Μαρία, Πρίντεξ Ιωάννης, Ρούσσης Ιωάννης, Χαλαβιζή Φλώρα, Μαργακός Αντώνιος, Ρουσολάτου Δημήτρι, Καπέλλας Αναστάσιος, Μιχαλοβίτς Ζαννης, Βουτσίος Γεώργιος, Τάκος Έλευθέριος, Ρούσσης Γεώργιος, Μπαλάς Πέτρος, Νομικός Έμμανουήλ, Χαλκός Γεώργιος, Αναστάσιος, Αιουλκίης Θωμάς, Πρίντεξ Αντώνιος, Τάκος Δημήτριος, Τάκος Νικόλαος, Πετρίδης Πισχάλης, Βαρβαλίτης Φραγκίσκος,

διά: Μπιζιάνη Νικόλαον, Μαργακόν Νικόλαον, Καπέλλαν Πέτρον, Πρέκων Μιχαήλ, Μαργακίδου Δημήτρα, Ρούσσην Άνδρεάν, Βουτσίον Γεώργ.

Οίκοι: Λουμψ Αιμηλία δια Άθανάσιον Λουμψ.

Γιώργος Φρέξης

